

tratiu, haguessin sigut d'aquellas que tendeixen á esclavisar la butxaca, la verdadera llibertat y el pensament, per lo que tant si desviuen els nostres ministres per importarho de Fransa.

Además d'altras lleys que ja regiaen per fomentar la riquesa vinícola y d'algunes de menos importancia, el Govern francés ha dictat las següents: alzar els drets de Duanas de 7 á 12 franchs el hectólitre de vi; la ley anomenada de begudas que ha produït un deute de mes de 60 milions de franchs en el pressupost del any passat; ha rebaixat en 10 milions els drets interiors que carregaban sobre del vi; ha descarregat en 65 millons els drets de consums en las vilas; ha perseguit el frau y l'abús del sucre, del guix y dels esperits d'industria; ha rebaixat en un 20 p^o els gastos de transports; ha facilitat grans quantitats á las Caixas Agrícolas en benefici de las comarcas; ha promés y prompte será un fet la supressió complerta del impost de consums; ha procurat per diferents medis que el consum interior de ví pujés á 60 milions d'hectólitres distribuintne á n'el soldat; repartir entre els departaments vinícols per donar ocupació als obrers 450 mil franchs; fomentar l'aplicació industrial del esperit de ví principalment com á forsa motriu, calefacció y llum, etc , etc.

No obstant lo molt que ha realisat el Govern de Fransa, dista molt d'estar conjurada la crisis vinícola, y considerant tot lo fet insuficient, son molts